నేడు మీకుమారుడు చేసేపనికి

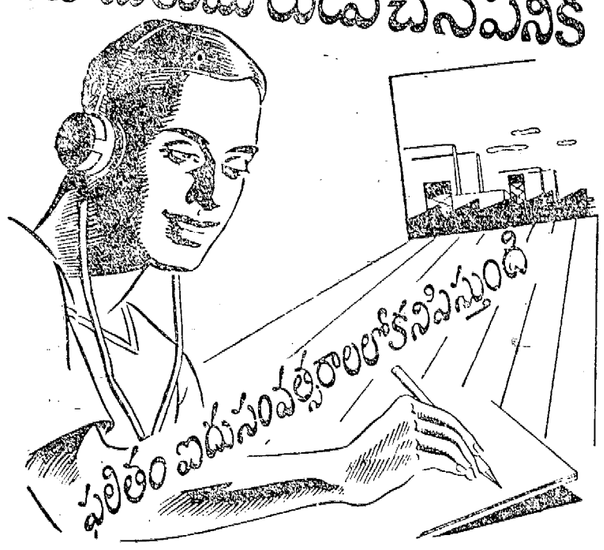

ఇదే మీ కుమారునికి ఒక అపూర్వతరణం. భవిష్యదభివృద్ధిస్థితికి ఇప్పటినుండి సోపానాలు నిర్మించుకోడానికి అతనిని మీరు ప్రోత్సహించండి. అమూల్యమైన సాంకేతిక విద్యను అతనికి ఉచితంగా నేర్పడానికి రాయల్ ఇండియన్ నేవీ వారు సిద్ధపడివున్నారు. అతడు ఇండియాకు సేవచేసినందుకు ప్రతిఫలంగా నిపుణతతో కూడిన ఒక వృత్తిలో విశేషానుభవం సంపాదించే అపూర్వావకాశం అతనికి లభిస్తుంది. ఈ క్రింద తెలిపిన యోగ్యతలు మీ కుమారునికి వున్నచో, అతడు రాయల్ ఇండియన్ నేవీలో సిగ్నల్‌మన్‌గాను, లేక టెలిగ్రాఫిస్టుగాను తరఫీదవడానికి వెంటనే దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చును.

జీతం:-సాధారణ సిగ్నల్‌మెన్‌కు, టెలిగ్రాఫిస్టులకు ప్రారంభవేతనం నెలకు రు. 60/- నుండి క్రమేణా రు. 110/-వరకు హెచ్చుతుంది.

వయఃపరిమితి:-17½ మొదలు 25 సంవత్సరాల మధ్యవయసు వుండాలి.

విద్య:-మెట్రిక్యులేషన్, లేక తత్తుల్యమైన పరీక్ష, మంచి దస్తూరీ, బాగా ఇంగ్లీషు వ్రాయగలిగి వుండడం ముఖ్యం.

అభివృద్ధికి అవకాశాలు:-సామర్థ్యం, సత్ప్రవర్తన, నాయకత్వ శక్తి బట్టి హెచ్చు జీతంతో పై పదవులలోనికి ప్రమోషన్ పొందవచ్చును. వారంట్ రాంకులలోనికి ప్రమోషనై, తదనుగుణంగా నెలకు రు. 300/- మొదలు రు. 460/- వరకు జీతం సంపాదించే అవకాశం కూడా వుంటుంది.

అలవెన్సులు:-మంచి జీతంతోపాటు సిగ్నల్‌మెన్‌కు, టెలిగ్రాఫిస్టులకు ఈ క్రిందివికూడా లభిస్తాయి: ఉచితంగా దుస్తులు, ఆహారం, వసతి, వైద్యసౌకర్యాలు... డెప్యుటేషనుపై...సత్ప్రవర్తన పేనం...అదనపు డ్యూటీ అలవెన్సు... బేటా...ఎక్స్‌పాట్రియేషన్ అలవెన్సు...అదనపు అలవెన్సులు - ప్రత్యేక పరిజ్ఞానాన్ని బట్టి...ఉచిత ప్రయాణ సౌకర్యాలతో పెంపు.

ఆర్.ఐ.ఎన్
భారతనౌకాబలం

పింఛనులు:-పెన్షనులు 15 సం॥ల సర్వీసు తరువాత యివ్వబడును. అంగవైకల్య పింఛను, కుటుంబీక పింఛను, కుటుంబాలకు విశాలాలు, మొదలైన సదుపాయాలు అంగవైకల్యముగాని, మరణముగాని నావికోద్యోగమున సంభవించినప్పుడు యివ్వబడును.

మదరాసు :— పురుసేట లైన్సు, హంటర్‌రోడ్డు.
బెజవాడ :— బందరురోడ్డు.
విశాఖపట్టణం :— ఆంధ్ర యింజనీరింగ్ వర్క్స్ బిల్డింగ్సు,
A. A. A. 708. విశాఖపట్టణము (వాల్తేరు ఆర్. ఎస్.)

ఆ దగ్గును, వైత్యమును మాన్పు కొనుడు

ఏ కాస గల్గించు దగ్గులు, వైత్యములు మీ పక్కనను పోగట్టి, నుండె, ఊపిరితిత్తులు వ్యాధులకు దిండుము. అందుచే, క్రిమి సంహారియగు పెప్సు బిళ్లలను వాడి ఆ దగ్గులను, వైత్యములను పోగొట్టుకొనుడు.

పెప్సు మీ నోటిలో గరి గొప్ప ఔషధ సారముగా మారును. అది మీ ఉచ్ఛ్వాస, నిశ్వాసముతో శ్వాసకోశములోనికి పోవును. ఈవిధముగా పెప్సు, గొంతు, రొమ్ము బయులను పోగొట్టి, మంటను నిర్మించి, దగ్గులన్, వైత్యములను, రొమ్ము పడిపోవుటకు, ఇన్ఫ్లుయంజాకును, ఉపయోగపడు నవరికి యని గుణపుచేయగలదు. పెప్సు గుణము ఫీసాలలో పాడుగుచేయబడి, నీలి చేయబడును. కాబట్టి స్రుక్క, ఉపయోగించు విధానము కూడ పంపబడును.

ఏజెంటు:
దాదా అండు కో., పి. టి. మద్రాసు.

పెప్సు వాడుడు.

PEPS
వివనివారక మను అగ్రాణనుశికలు

దేహమునకున్ను మెదడునకున్ను బలము నిచ్చునది

బ్రహ్మచారి వారి

చంద్రప్రభ మాత్రలు

ఉన్నతశాలలలో గౌరవ అధికారైన వేడి, ప్రమేహం, ప్రదర వ్యాధులు, మూత్రకోశములు, అన్నియు దుర్మాతలు సేవించిన తోడనే తగ్గుట నిశ్చయము. ఎటువంటి మూత్రసంబంధమైన వ్యాధియు నయమగును. ధర 1-8 1-5-0. తపాలా ఖర్చులు వేరు.

మూసగ:- మా దొక్కటి. మహాయిచ్చు వైద్యులు:
డాక్టరు కిషోరీలాల్ వైశాయి, L. I. M.
పరిశీలనకు ఉదయము 8 గంటలు మొదలు 11 ఘంటల వరకు. మధ్యాహ్నము 4 గంటలు మొదలు 7 ఘంటలవరకు మాత్రమే ఉచితముగ వారితో యివ్వబడును.

ZANDU

ముద్రాసు వీరందు:- దాదా అండు & సంస్థ, 118 నెం. తంబుచెట్టి వీధి, పి. టి.

[కథ]

దీపస్తంభం

'రావు'

ఉదయమూ నీళ్ళే లేని, ఎనుప కీధికొసని వున్న చుట్టలకొట్టుకిపోయి, కాస్త పొగాకు తెచ్చుకోవడమూ, గంటకాగి కూలికి నాలికి పోవడమూ, సాయంత్రం కూలిడబ్బులకి ఉప్పుగట్లూ, దింతనుకిస్కీ, మిరపకాయా యిత్యాదులు కొని, యింత వొండుకుతిని, నిర్విచారంగా నిద్రపోవడమూ సోమన్నకి నిత్యకృత్యాలు.

సోమన్న మెరకవలసలోనే పుట్టి మెరకవలసలోనే పెరిగాడు. అక్కడే బోర్డుపాఠశాలలో ఎన్నడో ప్రయిమరీ ప్యాసయ్యాక, అతనికి కిప్పుడు నా అన్నవాళ్లెవర్లూ లేరు. ఒకప్పుడు పొలిమేర ఎన్నడూ దాటితెలియదు. బంధువుసంగతి అతనికే తెలియదు. పెద్దలనాటి గడ్డినుడిసెలో నిర్విచారంగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాడా సోమన్న! ఒక్కత్తెతో అనవసరంగా మాట్లాడడం, ఏజోక్యమూ కలుగచేసుకోడు. తన ఒంటరిబ్రతుకు ప్రారంభించింది మొదలు నేటిదాకా— అంటే—బసోపతి బాబీదాకా కూడా ఒకటే పద్ధతి!

సాట్టపోమన్న తన గమనసాకర్యార్థం ఒక వంకరకర్రతీసుకుని కుంటుతూనే అతివేగంగా తిరిగేవాడు.

మెరకవలస పట్నమూకాదు; పల్లెటూరూకాదు. పట్నానికి కుంచవలసిన హంగులన్నీ దానికి వున్నాయి. ఒక బోర్డుస్కూలు, పోస్టాఫీసు, కోఆపరేటివుసొసైటీ, ఒక గ్రంథాలయం, పంచాయితీబోర్డు యిలాంటివున్నాయి. డబ్బు చాలకపోవడంచేత చేళ్ళేను, మరికొందరు మెంబర్లూ వున్న రెండువీధిలోనే ఆరుదీపస్తంభాలు వున్నాయి. దీపాల్ని వెలిగించడం, ఆర్పడం, లాంపులు తుడవడం, స్తంభాల్ని కాపాడడం—ఇవి చూచుకోవడానికి ఒకనాథురు—పెంటయ్య నియమింపబడివున్నాడు.

సోమన్న కో దురలవాటు వుండేది. తాను ప్రొద్దున్న మట్టలదుకాణానికి వెళ్లేటప్పుడు తన వంకరకర్రతో ఆ నిచిరిస్తంభానికి ఒక ప్రహారం యిచ్చి మరీ తనపని చూసుకునేవాడు. అలా కొట్టడంచేత అరదస్తంభానికి పెయ్యబడిన ఆకుపచ్చరంగు కొంచెం దెబ్బతినేది. అలా కొట్టడంలో అతనికి ఏ అభిప్రాయమున్నూ లేదు; ప్రమోదం అంటకంటే లేదు. అలా కొట్టడం అలవాటైపోయింది. అది తెల్లదని అతనికితెలియదు.

ఒక ఉదయం సోమన్న అలాకొట్టికొట్టడంతోనే పెంటయ్య దూరాన్నించే కళ్ళ లేస్తూ అతనిదగ్గిరకి వచ్చాడు. 'ఏయ్! నువ్వలా కొయ్యకూడదు?'

'ఏలా కొయ్యకూడదు?' అన్నాడు సోమన్న తనుచేసిన పనిని పూర్తిగా మరిచిపోతూ.

'వేపాలు కొయ్యబోకు, తప్పించుకోవాలని, నువ్వేం జేసేవో నీకు తెలియదూ? నువ్వీస్తంభాన్ని ఉగ్రతతో కొట్టలేదూ!'

'క్షమించాలి. ఆస్తంభానికి పోనీ చేద్దామని నాఅభిప్రాయం కాదు. అది నాకు అలవాటైపోయింది.'

'అలవాటైపోయిందేమి? పాడలవాటు! కొడ్డలవాటు! మన మెరకవలసలో వున్నవి ఆరే ఆరు దీపస్తంభాలు! అందులో ఒక దాన్ని కొట్టకూడదు. నువ్వు నీ క్షేమం కోరితివట్టాయినా, ఇకనుండి అలవాటు విడు.'

'తప్పకుండా. మర్నాయిలా జరగనులే. నేం జేసినది చాలా తప్పు. నా పొరపాటు నాకు తెలిపినందుకు నమస్కారం, పెంటయ్యా!'

పెంటయ్య మరేమీ అనకుండానే వల్లిపోయాడు.

కాని, మర్నాడు పొద్దున్న—సూర్యుడు గోడమీద బరిగినదంతా సంపూర్ణంగా మరిచిపోతూ సోమన్న కర్రతో ఘడాల్మని దీపస్తంభాన్ని కొట్టేశాడు.

పెంటయ్య దూరాన్నుంచి పెద్దపులిలా వచ్చి పట్టాడు. 'ఏమిటనుకున్నావు నీమనసులో? ఇలా చెయ్యనని, నిన్న పొద్దున్నే గదా చెప్తా. అన్నాడు.

"క్షమించాలి. నేనాసంగతిని పూర్తిగా మరచిపోయ్యాను." అన్నాడు సోమన్న.

'మరిచిపోయ్యావు! మరిచిపోవడంకాదు. నువ్వు నన్ను తేమాపాపట్టిద్దామని చూస్తున్నావు. అబేరో నేనూ చూస్తాను.' అని రౌద్రమూర్తియై పెంటయ్య పంచాయితీ బోర్డాఫీసుకి పరిగెత్తాడు.

ఆఫీసుమంచి సోమన్నకి క్రీనుబంధ వచ్చింది. అరవక్కకి ఇల్లేడు. అక్కడున్న పెద్దకుర్చీలో-మూరగాయల నుత్తదారు నెత్తి పెయ్యి-వైలేళ్ళను కూచున్నాడు. లక్కిన పంచాయితీబోర్డు కుమ్మరిగనవన్నా, ఊళిగ గిరప్పా, పూలాయిగుకాణదారులగీం పాయబూ, స్కూలుమాష్టరు ఫైలవుడూ, ఆఫర్కీడి మట్టూవున్న చిన్నకుర్చీలలో కూచుని వున్నారు. 'ఏయ్, మనిషీ! యీగోలంతా దేనికి?' అన్నాడు చేళ్ళేను.

'ఇదంతా, ఏమిటి—అంటూనే అన్నాడు పెంటయ్య కొట్టుకోడ్డే—బర్కపాపికా.

చేళ్ళేను బల్లప్రద్దూ, 'మెరకవలస పంచాయితీబోర్డువారి స్వత్వానికి నష్టం—నువ్వు కలుగజేస్తూ-వుండవచ్చు!—' అని అరిచేక పొయ్యాడు కోరలోంచి.

'ఈగ్రామంలో ఎనుకటిఫిలో—ప్రధాన కీధిలో, వుండుకున్న దీపస్తంభాల్లో కడపటిదైన ఆరోస్తంభాన్ని నీవంకకర్రతో గట్టిగా బజాయించడం!' అన్నారు లెక్కినవ పంచాయితీవాళ్లు ఒక్కపెట్టుగా.

'క్షమించాలి. అది నాకు అలవాటయిపోయింది. కాని—'అని సోమన్న అంటూండగా 'అలవాటు! బగవఅలవాటు! బోర్డువారియెదట నువ్వు యిలా ప్రవర్తించవచ్చా? ఇదేనా మర్యాదా? ఇలాగా చెప్పడం!' అన్నాడు చేళ్ళేను కన్నులంట నిప్పులు కురిపిస్తూ.

'వంగి నడవు. చిన్న, పెద్ద ఆలోచించుకో.' అన్నారు లెక్కినవాళ్లు.

'కాని అది మళ్లీ జరగదు. నేను నిశ్చితంగా ఖరారు చేస్తున్నాను' అన్నాడు సోమన్న.

'అయితే, పో! మరెప్పుడూ చెయ్యకు, అలా'అని చేళ్ళేను తన ఎడమచేతిని విసురుతూ, అనుజ్ఞని తెలియజేశాడు.

కాని మర్నాడు ఉదయంకూడా సోమన్న దీపస్తంభాన్ని కొట్టేడు, వెనకటి సంగతంతా మరిచిపోతూ.

పెంటయ్య వెంటనే ప్రత్యక్షమయ్యాడు. కోపంచేత అతని పెదవులు వణుకుతున్నాయి; మాట్లాడలేక పోయాడతను. ఆఫీసుకి మాత్రం దౌడుతీశాడు.

సోమన్న ఆఫీసుకు వెళ్లేసరికి అందరూ రౌద్రమూర్తులై ఉన్నారు. ఆగది సోమన్నకి ఒక అగ్నిగృహంలా కనబడింది.

అందరూ సోమన్నను చూసి గోల ప్రారంభించారు, ఒకరు చెప్పినది మరొకరికి వినబడకుండా. కాని చేళ్ళేను కూరగాయల నుత్తదారకడంచేత, అందరికన్నా పెద్దగొంతుకు తెచ్చుకొని అరవడంలోనే తక్కినవారిమాటలు గుసగుసలులా కనబడ్డాయి.

'పాగరుబోతా!' అన్నాడు, చేళ్ళేను.

సోమన్న తల వంచుకున్నాడు.

'తెగునుబోకు గాడిదా!' అన్నాడు చేళ్ళేను. సోమన్న తల వంచుకున్నాడు.

'కుంటి-సొట్టబెళవా' అనరిచాడు చేళ్ళేను. సోమన్నకొంచెం తలయెత్తి చూస్తూ 'క్షమించాలి!' అన్నాడు.

'క్షమించాలిట! క్షమించాలి! అంటే నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?'

'అలాగేనా? స్తంభాల్ని కర్రతో కొడుతూనే పుట్టావా?'

'అదికాదంకి! సొట్టకాలుతోనంకి. అంటే కుంటుతూ నడుస్తూవుంట!'

'దాన్ని ఆపి తీరాలి! అన్నాడు చేళ్ళేను. 'నేనలా ఆపనల నంకి! డాక్టరుగారు చెప్పేరూ' అందుకున్నాడు సోమన్న.

చేళ్ళేను మిక్కిలి కోపంతో 'నువ్వూ, నీ డాక్టరూ నాశనమైపోతారు! అది కాదు. నేనన్నది; నువ్వు స్తంభాన్ని కొట్టడం ఆపి తీరాలి' అన్నాడు. 'క్షమించాలి. నేం' కొట్టకూడదు? అనే అనుకొంటాను. కాని ఆ సమయానికి మరిచిపోతున్నా. ఏంచేశేది తెలియలేదు.'

చేళ్ళేను కొంచెం ఆలోచించేడు. అతని కోపావేశం తట్టింది. ముఖం వికసించింది. 'నువ్వు ఎనకటిని రాకుండా, దిసవ కీధి నుంచే చుట్టూ తిరిగి వచ్చి, నీ పని ఎందుకు చూసుకోకూడదూ? అంటూ. దిసవ కీధిలో దీపస్తంభాలు లేవుగదా!' అన్నాడు చేళ్ళేను.

'ఇది చాలా బాగుంది, నా ఆలోచన ఎప్పుడూ తట్టలేదు. నా గురువులాగు తెప్పించడం కోసానికి ఇదే మంచి ఉపాయాలు' అన్నాడు సోమన్న.

మర్నాడుదయం సోమన్న మామూలు బారి తప్పించి దిసవ కీధంట ప్రయాణం సాగించాడు. ఆ కీధిలో యిసు తిప్పుకవ, మధ్య మధ్య పరిపాలాలూ, అవీ వున్నాయి. ఆ వీధంట ఇది వరకెన్నడూ అతడు ప్రయాణం చెయ్యలేదు. పొలాలూ, కాలిబాటలూ అన్నీ అతనికి ఆనందం కలిగించాయి. ఒక పొలం గట్టుమీద కాలిబాట చూసే సరికి సోమన్నకో ఆలోచన తట్టింది. 'ఇంత దయలేని మృగాలున్న పాకు వుళ్లో నే నెందుకుండాలో! ఈ దారంటే పోతే రెక్కకి ఇల్లానో చూద్దాం' అంటూ ఆ దారిని పట్టాడు. కొంచెంసేపు పోయేసరికి అది పొక వైపాగోడ్డుకి తీసికెళ్లింది. సోమన్న గడ్డెక్కి పడమట ముఖంగా ప్రయాణం సాగించాడు. ఎక్కడికి ఇల్లాలో, ఏంసమాచారం నడవాలో ఆ ఆలోచనేలేదు. అతనికి.

సూర్యుడు క్రమంగా నడినెత్తి కెక్కాడు. క్రమంగా పడమటికి వాలిపోతూడు. కెట్టి నీడలు ఇరువైపుల్లా పొడవుగా పెరుగుతూయి. సోమన్న ఏకధాటిగా ప్రయాణము సాగిస్తూనే వున్నాడు.

సోమన్న చాలా అలసిపోయాడు. ఆకలి ఘాన్ని జుర్కా తీసికొని, కొప్పు దిత్తో కడుపు నిండింది. కీరు లేక గొంతు ఎండుగుర తడి ఆరింది. ఇదివరకు నుంచి బండిక్కూ, జుట్కాలాంటి కేకవేసినా తాను నెప్పుకో అక్కడ ఎంతో సోమన్నకే దక్కలు పడింది.

సోమన్న యిప్పుడు లక్షాధికారియైనా జుట్కా అతని దగ్గిరకూ ఆగింది.

ఆ జుట్కాలో ఒక్క మనిషే ఉన్నాడు, పరుపుల మీద కూచుని, మెత్తలకి చారపడుతూ. 'పాపం! నడవలేకుండా వున్నావు. బండిలోకి వస్తావా?' అన్నాడా లేను మనిషి ఎక్కువ దయతో సోమన్నని చూస్తూ. సోమన్న అంగీకారముగా తల ఆడించి జుట్కా ఎక్కాడు.

జుట్కా నడవసాగింది.

'ఏ పేరు?' అన్నాడాయన.

'సోమన్న!'

'సోమన్నా! బాగుంది. నా పేరు రామసుందరం. అయినా నువ్వు సుందరుడు! అని పిలవొచ్చు.'

'ఎక్కడ్నించి నువ్వు వస్తూవుంట?'

'మెరక వలస నుంచి!'

'ఎక్కడికి వెళ్తున్నావు?'

'నాకు తెలియ దండి! మెరక వలసని విడవడమే నా ముఖ్యోద్దేశం, అంతే!' అని సోమన్న తన కథంతా ఏ కరువు పెట్టాడు. కథంతా పూర్తిగా విని సుందరం పక పక నవ్వుతూ 'దీపస్తంభాల్ని బజాయించడ మనేది మంచి ఆలోచనే. అది చాలా పెద్దది. ఎందుకూ? నిన్నంటే నిన్న నాకు సలిసుగ్రం వొకటి ఒక స్తంభానికి డీ కొటి నన్ను జుట్కాలోంచి కిందికి తూలి పడేట్టు చేసింది. నాకి అధికారం వుంటే దీపస్తంభాల్నన్నిట్నీ పగగొట్టి పారేసే వాడిని... సరి! నీకు ఏ మన్నా పనిచేసుకోవాలని వుందా?'

అని అన్నాడు సుందరం.

తాను అనుకోకుండానే యీ ప్రశ్న వచ్చే సరికి సోమన్న తొట్రుపాటుతో 'చిత్తం! ఏదో ఒక పని.' అన్నాడు' వినడంగా.

'కష్టం లేదు. సుకాలం మీద కూచుని చూసుకో గలవా?'

'నిరభ్యంతరంగా.' అన్నాడు సోమన్న ఎక్కువ సంతోషంతో.

'ఇదే. నాకు తరుదుకాణాలున్నాయి. అందులో పొడ బాని మీద నువ్వుకూచో, నాకు బదులుగా.'

ఇలాగ సోమన్న ఒక దుకాణదారుతో డబ్బాయ్యాడు. చాలా శ్రద్ధతో తన పని చేసుకునేవాడు. ఇదివరకు సుందరానికి విపరీతపు అభిమానం కలిగింది. ఇద్దరూ అన్నదమ్ముల కంటే ఎక్కువగా ఉండేవారు.

మరో రెండేళ్లకి సుందరం విపస్తంభం జుట్కా డీ కొని, కొప్పు దిత్తో కడుపు నిండింది. కీరు లేక గొంతు ఎండుగుర తడి ఆరింది. ఇదివరకు నుంచి బండిక్కూ, జుట్కాలాంటి కేకవేసినా తాను నెప్పుకో అక్కడ ఎంతో సోమన్నకే దక్కలు పడింది.

సోమన్న యిప్పుడు లక్షాధికారియై సంధప్పన్నుడు. ఇంకా దుకాణాల పని చూసుకోవడ మేమిటి? అని అతనికి తోచింది. తన దుకాణాల్నీ వాటినీ అమ్మివేసి కొప్ప డబ్బు పోగుచేశాడు. తన జీవిత విశేషాన్ని మెరకవలసలోనే హాయిగా గడపాలని అతనికి బుద్ధిపుట్టింది.

సోమన్న మెరకవలసకి వచ్చి ముప్పయ్యారు గదుల మూడంతస్తుల మేడకట్టించాడు. ఇంటికి చుట్టూ పూలతోట; పూలతోట చుట్టూ ఎత్తయిన ప్రహారీగోడ. తోటలో పన్నెండు దీపస్తంభాలు!

రోజూ ఉదయాన్నే లేచి తన వంకరకర్రతో ఆ స్తంభాలన్నిట్నీ కొట్టుతూ ఆనందం అనుభవిస్తూ వుంటాడతను.

అతని యింటికి రానివాళ్లూ, క్షేమసమాచారాలు ప్రశ్నించనివారూ లేనప్పుడు మెరక వలసలో.

పెంటయ్య వంగి వంగి నమస్కారాలు చేస్తాడు. 'సుపరివాళ్లు ఏమి చేస్తే వాళ్లకి ఆనందం కలుగుతుందో— అలాగే చెయ్యాలి. వాళ్లపనుల్లో జోక్యం కలుగకేసుకో కూడదు' అనుకుంటాడు.

చేళ్ళేను వక నాడు ఉదయం సోమన్నని చూడ్డానికి వచ్చి, అతను స్తంభాల్ని కొడుతూ వుండడం చూచి, 'పెద్ద జనిగాడుగారు చేస్తున్న పని చాలా మంచిది. బడి మాంచి దేశోపకారిగారు. కీర్తికి చాలా బలం కలుగుతుంది కూడా' అన్నాడు.

'సోమన్నగారు ఎంత మంచి వారు! వారింటికి వెళ్లిన ఏ కల్లవాడూ, కిల్లవాడూ కూడా పట్టి చేతుల్తోరారు, మిఠాయి పొట్లాలు లేకుండా. మా అందరికీ మీతా యిలా గోల పూర్తిగా నచ్చింది. దేవుడు ఆయనకి దీర్ఘాయుష్సు యిచ్చి రక్షించుగాక!'

అంటూ పంచాయితీదార్లూ, బోర్డుకూడా పంచాయితీబోర్డుకి ఎన్నికలు వచ్చాయి. సోమన్న నిలిచి నెగ్గాడు. చేళ్ళేను కూడా అయ్యాడు.

అతనూ యిప్పుడు దిసవ కీధిలో కూడా దీపస్తంభాలు వేయించాడు. తాను తాళ్లతో కూడా వస్తూ వస్తూ వంకరకర్ర చేతట్టి కొట్టుతూ వుంటాడు.

'చేళ్ళేను జమీందారుగారు లేనిది తక్కువగా కొట్టడం కాదు. అది వృథాగా వున్నామో లేవో అని పరీక్షిస్తున్నాడు. అంటారు అందరున్నూ.

మీరు తరుచు జ్ఞప్తివుంచుకుంటారా?

ఏమని అంటే, బందోబస్తులతో వ్యాపార నౌకా దళం పచ్చేటప్పుడు పెట్రోలును తెచ్చే నౌకను నాశనం చెయ్యడానికి శత్రువులు ముఖ్యంగా ప్రయత్నిస్తారు. ఎందుకంటే, వ్యాపార నౌకల నష్టంకంటె కూడా పెట్రోలు నౌకలనష్టంవలన మిత్రరాజ్యాల ఆశయ సాధనకు ప్రమాదం కలుగుతుంది. మిత్రరాజ్యాల పెట్రోలు నౌకలలోని నావికులు నిర్విరామంగా త్రికరణ శుద్ధితో పాటు పడుతున్నారు.

పెట్రోలు నౌకలు ఇన్ని ప్రమాదాలను ఎదుర్కొనడం అనవసరం కాదు అనిపించడం ప్రతి పెట్రోలు వాడకందారుని విధి. పెట్రోలు మొదలైనవి ఇండియాకు దిగుమతి అయిన ప్రతి పర్యాయము పెట్రోలు నౌక రెండుసార్లు తిరగాలనే సంగతి జ్ఞాపకం వుంచుకోండి. ఒకసారి ఇండియాకు పెట్రోలునో, కిరసనాయిలునో తెచ్చిన నౌక తిరిగివెళ్ళేటప్పుడు కాళీగా వెళ్ళితుంది. అంటే, ప్రతి కొక దిగుమతికి ఈ నౌకలు రెండుసార్లు శత్రుముట్టడుల మధ్యనుంచి వెళ్ళాలన్నమాట. పెట్రోలు మొదలైనవాటిని వాడే వారందరు వాటిని దుర్వినియోగం చెయ్యక, అనవసరంగా ఉపయోగించ వలదని మేము మరీమరీ కోరుతున్నాము.

బర్మా-షెల్ వారి ప్రకటన

BSGK 70 TG

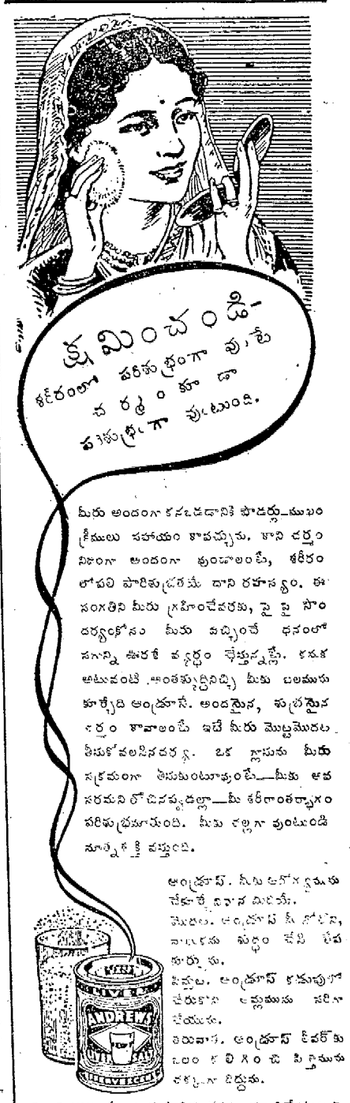

బహిష్టు నిలిచి పోయిన బ్రహ్మచారి గారి "త్రి నాట్" నూనెలో తిప్పక బహిష్టు సక్రమముగా అగును నిరపాయకరమైనది. సీపా ఖరీదు రు 5-8-
వైద్యసలహాకు వ్రాయుడు
B. C. SERVICE 42 (A. P.) Church gate Street, Fort, Bombay (T. No. 21343)